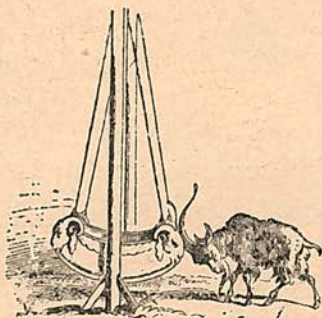

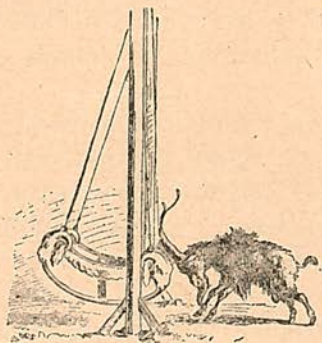
чки на снѣга и гладнитѣ врабчета захваняхъ лакомо, лакомо да кълвяхъ. Дѣцата съ голѣмо любопитство гледахъ изгладнелите птиченца . . .

Като се наѣдохъ, врабчетата съ радостъ расперихъ крилата си и хвъркняхъ нагорѣ изъ въздуха. Тодорчо и Анка, много задоволни се върняхъ въ къщи и разказахъ на майка си какъ сж спасили двѣтѣ врабчета.

КОЗЕЛЪТЪ.

Ахъ, тука ли си?

Чакай да те питамъ, какво търсишъ тука?